

Bilimsel Sansürcülük ve Düşünce Kontrolü^(*)

HORACE C. DUDLEY *University of Illinois, ABD*

Soru : Gözden geçiricilerin, kelli felli bilimadamlarıyla güvenilirlikte boy ölçüşemeyen, genç ve yeniyetmelere engeller çıkardığını bilmek üzticüdür. Eğer sistem kıt olanaklarıyla yalnız ad yapmış bilimadamlarını ayakta tutabilmek için, parlak fakat bağımsız ve yeni başlamış olanları engelliyorsa, kınarız onu.

Wm. D. Carey, Yayımcı
Science, 189, 331, 1975

Yant: Şimdiki gözden geçirme sisteminin gözden geçiricilerle herhangi bir şekilde çelişen düşünce ya da önerileri olan kişileri tutmayı reddettiğini kabul edermisiniz?

EVET %87

Teknik dergiler genel olarak geçerli sayılan görüşlere uymayan yazıları geri çeviren hiyerarşik gruplar tarafından mı kontrol edilmektedir?

EVET %74

Industrial Research'ın araştırması
Ekim 1974, s. 97

Herhangibir yüksek öğretim kurumunun bilimsel eğitiminden geçmiş olanlar BİLİMSEL YÖNTEM denilen bir kavramla karşılaşmışlardır. Bu, profesyonel bilimadamlarının ne-

redeyse dinsel bir coşkuyla yaşadıkları bir inanç gibi öğretilir. Aslında bu, bilimadamı her zaman akılcı, soran, kuşkucu biri olmalı anlamına gelmektedir. Bilimadamını güden şey

(*) Catastrophist Geology, C. 1, Sayı 1'den (Ağustos 1976) Tahir Öngür türkçeleştirmiştir.

dikkatli deney ve gözlemlerden çıkarsanan kanıtlar olmalıdır. Aşağıdaki sözler, bugünün elektrik dünyasının temel ilkelerini bulmuş bilginlerin inancını denilebilir:

"Bilimadamı her görüşü dinlemeye istekli fakat kendisi yargılayan bir kişi olmalıdır. Görüntülerle taraf tutmamalı; üstün gördüğü bir varsayımı olmamalı; bir ekolden olmamalı; ve öğretide (doktrinde) ustası olmamalıdır. Kişilere değil şeylere saygılı olmalıdır. Doğruluk ilk amacı olmalıdır. Bu nitelikler çalışkanlığa eklendiğinde doğa tapmağının örtüleri arasında yürümeyi umabilir."

Michael Faraday
(1791 - 1867)

Fakat geçimini karatahtada, laboratuvar tezgahında yada çizim masasında kazanmış olanlar yalnız ideal olanın değil onurlu olanın da bizden çok uzak olduğunu iyi bilirler.

15 yıl önce, kıdemli bilimadamlarının kutsal saydıkları ve kuşkusuz kendileri gibi kıdemli öteki bilimadamlarının yerleşmiş görüşleriyle desteklenen kendi görüşlerinden ayrılan yenilüklerin sahibi olan öteki bilimadamlarına karşı zalimliklerinin uzun geçmişini sergileyen "Bilimadamlarının Bilimsel Buluşlara Direnişi" başlıklı bir yazı yayınlanmıştı.

Bilim tarihinin, tüm bilimlerin tarihinin incelenmesi bilimadamlarının, kendilerini lekesez de görseler, öteki ölümlülerin tüm geçicilikleriyle sıradan insanlar olduğunu gösterecektir. Brush'un bir yazısında şu giriş vardı: "Genç ve kolay etkilenir öğrencilerin, bilimadamlarının akılcı, açık düşünceli, yöntemli çalışan, gerçeğe yönelen kişiler olduğu yolundaki kamu inancını ve mesleki ideali zorlayan yazılara karşı korunması gerektiği tezlerini sımayacağım".

Bilim tarihine yeniden, 1975, döndüğümüzde Kongre salonlarında, yıllık Federal Araştırma ve Geliştirme bütçesinin 15 milyar dolarının hakça dağıtılmasıyla görece olarak gelişen", "Gözden Geçirme (Peer Review)" sistemlerinin tartışıldığını görürüz. Ahbap kayırmanın, inceleyicilerin uydurma kararlarının, kent devlet ve ülke düzeylerindeki hergünkü kuvvet politikasındaki kadar kurnaz küçük yuvarlamaların her türünün kanıtları vardır (Bkz Science 8 Ağustos 1975, s. 435).

Ve bilim toplumu, bazı yazarların ve meslekten bilimadamlarının böyle uygulamaların durdurulması önerilerinden dehşete kapılmaktadır. Neredeyse bir yarıyüzyıldır bilim sahnesinde bulunmuş olan benim için böylesi ifşaatlar şaşırtıcı değil, 20 yıl gecikmiş bile denebilir.

1959 da aşağıdakileri yazmıştım: 1964'te Science'ta basılan bir parçada yeniden yer almıştı bunlar:

"Açıktır ki F. Boas'ın görüşlerini yüceltmek ve W.C. Georg'un bulgularını aşağılamak için kullanılmış olan 'Mc Cartism' Putnam ve ötekilerini şaşırtmıştı. Ama bu yaklaşım yüzyıllardır kullanılmaktaydı ve bu 'aydınlanmış 20. Yüzyılda da bir grubun düşünceleri, kavramları ve bilimsel yorumlarını ayakta tutabilmek için etkin bir yöntem olarak süregelmekte. Galile böylesi bilgin ve dinadamlarınca gemlenmiş; Young'un ışığın dalga kuramı bir yüzyıl boyunca Newton'u putlaştırılanlarca bu şekilde bastırılmıştı.

Bilimsel araştırma artık yarışmacı ve milyarlık bir iş oldu. Büyümeyle yönetim laboratuvarından ayrılıp, esas olarak örgütün iyi yürüyüşüyle ilgilenir, onun asıl ürün veri ve yeni düşüncelerine bakmaz oldu. Zenginlikle, paranın paylaşma

harcama ve kaydını gözetecek muhasebe düzeni geldi. Böylece garip alışılmamış ve kabuledilemez olanın ayıklanmasını sağlayan sansür, denetleme, sınama ve yeniden sınamadan; mezuniyet adaylarının ve tez konularının ayıklanmasından; bilimsel örgütlerin üyelikleri için ayıklamadan; bilimsel dergilerde basılacak yazıların ayıklanmasından; ve para yardımı alacak araştırma projelerinin seçiminden oluşan çok etkin bir sisteme girmiş olduk."

1974 başlarında bir 1950-55 senaryosu yeniden oynandı, bir heyecan fırtınası görüldü. Bu, dünyanın en büyük bilim örgütü AAAS'ın Immanuel Velikovsky'nin düşüncelerinin tartışılacağı bir toplantısının açılışydı. Dr Velikovsky 20 yıl kadar önce eski tarihi, meslekten gökbilimcilerin kabullerini yargılayan bir yolla, çözümlediği iki kitap yazmıştı. Ve son çözümlemede Dr Velikovsky'nin önemli günahı bu idi. Bilim topluluğunun bu kitaplara ve görüşlere yanıtı her türlü çabayla afaroz oldu. Ve bu bilimsel dürüstlük görüntülerini kirletmek üzere geri dönen ahmaklığın sonudur. Aynı dram 1974'te San Fransisko'da oynandı, başka aktör ve farklı senaryoyla elbette. Sonuç? Bu kere alaylı olarak "örgüt"ün savurduğu iki yüzü keskin bir kılıç, aynı ahmaklık.

Benim ilgim, oldukça ihtiyatla söylendiğinde bilimsel sansür ve düşünce kontrolü uygulaması olan "Velikovsky Sorunu"na. Aşağıdaki bölüm AAAS toplantısından sonra yayınlanan bir başyazıdan:

"Son zamanlarda geniş bir yayın tomarında görülen "Velikovsky Sorunu" ile ilgili polarize yorumların nicelik ve tonu, bilim denen aşırı örgütü, yarışmacı ve milyarlık iş'e ızdırap veren açık bir hastalığın belirtisidir. Bu sıkıntı, Velikovsky'nin varsayımları ya da sunuş yöntemlerinin geçerliliği üstüne yazılanların belirttiğinden çok daha genellemiştir.

Bilim adamının bilimsel yöntemle yönelen açık düşünceli bir kuşkucu olarak ülküleştirelmiş imajının yüksek okullar ve birinci sınıflarda inandırıcı bir taslağı çizilmiştir. Canavarca gerçeklerse başka. Birçok bilgili kişi arasında bilimkarşıtı bir arddüşüncenin varlığı ya da birçok umutverici ve idealist gencin kariyerlerini temel bilimlerin dışında aradığı kuşku mu? Çoğu bilimadamına sevimli gelen kendileri hakkındaki imajları ne bilimadamı olmayanlarca ne de Federal araştırma fonlarını denetleyenlerce pek kabul görmemekte. 'Bilim için Bilim' adındaki özgecil bahaneler son model bir otunun üzerindeki arma kadar etkili ancak.

'Gözden geçirme sistemi'nin kutsal giysilerine bürünmüş olan sansür ve düşünce kontrolü, makbul araştırma ekiplerine gerekli görülen parasal desteği sigorta etme yolunda kullanılmaktadır.

Değerlendiricilerin görüşleriyle gelişen yeni bir görüş olan bir gencin ne kadar şansı olabilir. Terfi ve ödeme bilimsel yayın yoluyla yapıldığından beri kimin yayın yapabileceğini belirleyen şimdiki eleme sistemi yeni görüş ve yeni verilerin yerleşmesine ikinci bir engel şekli olmuştur. Kolayca kabul edilebilir normların dışında yayın yapmayı denemiş olanlar tarafsız (!) ve korkusuz inceleyicinin ölüm öpücüğünü çok iyi bilirler (Bkz. Jones, New Scientist, Mart 1974, s. 758).

Ve 3000 kadar endüstri bilimci ve mühendisi bu sistem üstüne ne düşünmekte? Yalnız %69'u bile bilimin gelişmesinin geciktirilmiş olduğuna inanmaktadır. 3×10^{10} dolarlık ABD toplam yıllık araştırma bütçesinin ne kadarının, bir çok iyi örgüt-

lenmiş düzenli elemeli sansür süreçleriyle yeni görüşlerin engellenmesi ve şimdilerde zirvede olanların güç ve prestijlerinin sürdürülmesine yarayacak şekilde harcandığı merak edilebilir.

Şimdiki 'Bilgi Patlaması' yeni bir bilimsel devrimdir. Şu anda şiddetle gereken şey bilgi biriktirmenin onurundan çok tepenin öte yanında ne olduğunu görmek ve 70 yıl önceki bilimsel devrim sırasında genç bilim adamlarının güdülerini yeniden kazanmak üzere yeni alanlar arama dürtüsüdür."

H. C. Dudley
Industrial Research
Temmuz 1974, s. 7

Düşünce kontrolünün uygulanması örneklerini bulmak için 20 yıl gerilere gitmenin gereği yok. Neyseki, en büyük dergilerimizden birinin yayımcısı, kanserin kavnilışı üzerine yeni bir yaklaşım önerme yürekliliğine sahip bir Nobel Ödülü sahibinin hakkının verilmesini görme isteme yürekliliğine sahip çıkıyor.

Albert Szent-Gyorgy C, vitamini ve fümerik asit üzerine araştırmaları için 1937 Tıp ve Fizyoloji Nobel Ödülü'nü almıştı. Bu yakınlarda kanserin nedenlerinin araştırılması ve tedavisi için laboratuvar olanakları ve fon bulmakta zorluk çekmişti.

Aşağıdaki aydınlatıcı yargı biyokimyanın bu büyük yaşlı adamının karşılaştığı zorlukları özetlemektedir:

"C-EN'in yakın yıllarda yürüttüğü en tartışmalı araştırma raporlarından biri sayfa 16'da yayımlanıyor. Tartışma yalnızca Dr Albert Szent-Gyorgy'nin kanser kuramı üzerine değil onun tümünün duyurulmasının uygunluğu üzerine gelişti.

Konuyla ilgili olarak, C-EN bir düzineyi aşan bilimadamlarıyla ve kanser alanındaki örgütlerle görüştü. Birkaç bilimadamı yerleşmiş görüşlerin dışında da olsa Szent-Gyorgy'nin düşüncelerinin "umut verici ve dikkate değer" olduğuna inanıyordu. Öte yandan görüşülenlerden çoğu Nobel sahibinin bilimsel olarak sapmış olduğu gerekçesiyle kuramı reddetmekteydiler.

Bazı bilimadamları daha ileri gitmekte. Bir kanser örgütü yöneticisi yazılmaması koşuluyla yorum yapacak ve kuramın açıklanmamasının en iyisi olacağını söyleyecekti. Ve tanınmış bilimadamlarından biri 'sorumlu' yayınların 'en azını söylemelerinin en iyisi' olacağını önermekteydi.

Böyle bir önerinin dört nedeni var gibi görünüyor: kuramın temelsiz ve ciddi düşüncelere izin vermeyecek gibi spekülatif olduğu inancı; kuramın kamuoyunda yapılacak eleştirisinin biyokimyaya büyük katkıları olan yaşlı bir adamı yalayacağı endişesi; Szent-Gyorgy araştırmasına destek bulamadığı zaman ona maddi destek sağlayan tek grup olan özel Ulusal Kanser Araştırma Kurumu'nun fonlarını dağıtma yöntemlerine duyulan soğukluk; açıklığın kamuoyunda kanser gibi duyarlı olduğu bir konuda kafaları karıştıracağı ve baştan çıkaracağı korkusu.

Olay bilim dergiciliği için bir ikilem doğurmaktadır. Örneğin bellibaşlı gazetelerden birinin kuramı duyurmamayan bilim yazarı şöyle söylüyor: "eleştirerek te olsa değinmeniz o şeyin önem kazandırır ve tanıtır".

C-EN kuramı duyurmak için yukarıdaki karşı çıkışlara yanıt olmanın ötesinde zorlayıcı nedenler buldu. Önce azınlık

ta olsa bazı bilimadamları kuramın daha fazla ilgiye değer olduğuna inanmaktadır. Zaten Szent-Gyorgy'nin kendisi de başlangıçta eleştiri ve yadsıma beklemekteydi. Ayrıca onun önceki çalışmaları ya da destekleyici kuruluşun etkinlikleri nasıl eleştirilirse eleştirilsin kuram kendi sınırları içinde ele alınmalıdır.

Bundan başka kuram bu şekilde bertaraf edilemez. Başkalarıyla birlikte National Observer, Science News, Paul Harvey'in bir radyo konuşması, UPI bülteni ve hafta İsrail ve Macaristan'da duyurulmuştur. Haber destekleyici kuruluşun basın duyurularına dayanmakta, kapsamı eleştirisizdi ve önceki bilimadamları tepki göstermemişti. Bu durumda sorumlu bilim yazarlarınca duyurulmasına karşı çıkanlar biraz devküşüne benzetilebilir.

Konunun heryanının "kayda geçmesinin" tam zamanıdır. Bilimin yolu bir konuyu açık olarak ele almak ve bilimadamlarının kendilerini yargılamalarını sağlamaktır. Sorumlu bir bilimsel yayıncı olarak onu nasıl gizleyebileceğimizi anlayamıyoruz."

Richard J. Seltzer
Chemical and Engineering News
28 Temmuz 1975, s. 2

Yukarıdaki olaya benim tepkim, bilimin üst katlarında ki alçalma ve kişisel imparatorlukların zarar görmemesi için yapılan bağnazca düzenlemelerin yaygınlığına duyduğum iğrenmedir.

ABD bilimini etkileyen ciddi bir hastalık var. Yukarıdaki başyazı teşhisi yapmakta ve bulaşma noktasını belirtmektedir. Sansürcülük! Düşünce Kontrolü!

Bilim sahnesinde neredeyse bir yarıyüzyıl kalmış ve bu hastalığın ılımlı birkaç kişiden şimdiki şimşek gibi kansersiz büyümeye ulaşmış olduğunu gözlemiş bir kişi olarak 1964'te yukarıdaki ahntıyı yazmışım. Şimdi Nobel Ödülü aşımın bile çok az korunma sağlayabildiği bir noktaya ilerlemiş(!) bulunuyoruz. Varsayımlarınız, deneysel düzen ya da verileriniz kasanın anahtarını elinde tutan ya da araştırma politikasını tedbirli bir şekilde belirleyen kişilerin çabalarıyla tam uyumuyorsa, Prof Szent-Gyorgy için söylendiği gibi, "bilimsel olarak sapmış" olursunuz. Bay Seltzer'in başyazısını yeniden gözden geçirirseniz düşünce kontrolünün geniş bir topar neğini bulursunuz. "Belli başlı bilim Yazarları" vardır ki doğru haberin hangisi olduğu ya da BENİM neyi okumamın uygun olacağını ayrıcalığına sahip olduklarını zannederler. ONLAR'a ne yayımlamaları gerektiğini söyleyecek olsaydım eminim ertesi hafta Federal Mahkemelere çekilirdim.

Bunların tümü Bilim Tarihi-1975 ya da Bilimsel Sansürün Ussallaştırılmasının Ruhbilimi konulu bir düzine Doktora tezine gereç hazırlayabilir. Ne eldeğmemiş bir kendinedönüklük! Bu ulusun üzerine kurulduğu özgürlüklerin ne açık bir reddi. BİLİMSEL YÖNTEM olarak yıllar önce eğitildiğimiz herşeyin özünün bir yana atılışı. Başka insanların düşünce, eylem ve kaderlerini kontrol edecek dizginsiz güce duyulan ne büyük istek. YAŞA! SANSÜR!

1975 boyunca Kongre'de "Gözden Geçirme Sistemleri'nin çeşitli kötüye kullanma örnekleri üzerine görüşmeler olmuştu. Bu konuda genel iletişimde ya da bilim yazarları tarafından son derece az haber yayıldı. Niçin? Amerikan bilim topluluğunun üst katlarının genel tepkisi tüm bunları birkaç ay-

da patlayıp geçecek küçük bir yaygara olarak bir kenara atmak oldu. Sonra yine alışıldığı gibi.

Kuşkusuz çalışan bilimadamları ve mühendisleri arasında yapılmış bir araştırmanın sonuçlarına dikkatli bir bakış yararlı olacaktır.

Şimdiki gözden geçirme sisteminin görüş ve önerileri herhangi bir yolla gözden geçiricilerinle çelişen kişilerin desteklenmesini engellediğini düşünüyormusunuz?

EVET %87

Teknik dergiler genel olarak geçerli sayılan görüşlere uymayan yazıları geri çeviren hiyerarşik gruplar tarafından mı kontrol edilmektedir?

**EVET %74
(3417 yanıtlayıcı)**

Bazan tüm bunlarda, belirsiz geleceğimizin güvencesi olan yılda toplam 35 milyar dolarlık ABD Araştırma ve Geliştirme bütçemizi yönetenlere bir uyarı yer alır. Ve aslında sorumluluğu olmayan fakat ulusal gelirin bu önemli bölümünü kullanan kişilerin biraz gözaltında tutulması gerekmektedir.

Araştırmaları gözden geçirme süreçleri kötü bir gidişi gösterirken önemli bir güvenilirlik boşluğu doğmaktadır.

Bilim topluluğunun bu sevimsiz gerçeği yasakoyucu ve kamuoyundan önce görmesinin zamanı gelmiştir.

Chemical and Engineering News ve Industrial Research yayıncılarını, yayımcı dürüstlüğüne uydıkları ve bilimsel haberlerin nasıl yıkandığı, elendiği ve süzüldüğü ve böylece yerleşmiş şöhretlerin, makbul projelerini desteklemeye yöneltişini olabildiğince gördükleri için alkışlamak gerek.

Gökbilim ve Tıbbi Biyokimya alanlarında bilimsel sansürsüzlüğü inceledikten sonra şimdi de nükleer bilimler ve nükleer güvenlik alanına bakalım.

Nükleer fizik iş çevrelerinde geçerli olduğu kabul edilmiş yollarda belirgin bir düzeltmeyi gerektiren bazı kavramlar geliştirilmiştir. Tutarlı olduğunda nükleer enerji düşününün kaynağı olarak $E=mc^2$ düşünülmemeli, onun yerine aşağıdaki paragrafın standart bir fizik kitabında basıldığı 1920 öncesi bir zamana dönülmelidir:

"Alışılmış bir madde içermeyen uzayda dalgaların iletimi için tüm uzayı dolduran ve saydam maddelerin varlığının gösterdiği gibi, onun içine de giren evrensel bir ortam varlığının kabulü gerekmektedir. Bu ortamın madde üzerinde tepkiyebildiği, ışınım enerjisinin absorpsiyonda eterden maddeye, ışıma durumunda da maddeden etere iletilmesi gerçeğiyle gösterilmektedir.

Son yıllarda uzayda ileticilik gücünü varsaymanın yeterli olduğuna inanan bazılarınca eterin varlığının kabul edilmesinin gerekliliği üstüne kuşku belirlenmiştir. Bunun bir terim tartışmasını aştığı düşünülebilir. Sorunu burada inceleyemeyiz, fakat çatışmanın çözümü askıda kaldıkça eter terimini hiç değilse boş ya da maddeyle dolu uzayın ışın iletme gücünü belirtecek şekilde kullanmayı sürdürmek akıllıca görülmektedir."

A. W. Duff, Yayımcı, Text Book of Physics
P. Blakiston's Son and Co., 1912, s. 565

Eski eter kavramı enerji bakımından zengin bir subkuvantik ortam olarak davranan "nötron denizi"ne yol açmıştır. Ve bu nükleer olaylarda gözlemlenebilir kılınmanın ön koşulu olan parçacık ortamının gizli enerji içeriğidir. Şimdi gelişmiş olanla 40 yıl önceki fizik kitaplarında görülenler arasındaki ilişkinin ana noktası budur.

Yukarıdaki bölüm doktrinlere kapılmış ya da daha doğru bir deyişle 1930 öncesinin kabul ve koşullarına yarı dinsel bir imanla bağlanmış olanlara lanetleme gibi gelebilir. Fizik uzun yıllardır bir fiziksel bilim, madde ve/ya da enerjinin ilişkilerinin bir incelenişi olmaktan çıkmıştır. Deneye dayanan bir bilgi gövdesinin yerinde yaşadığımız dünyayla yalnızca küçük bir tanışıklığı olan ve içinde nükleer güç reaktörleri çalışan ve nükleer patlamalar yeralan bir dizi matematik-felsefi oyun evrimleşmektedir.

Nükleer fizik alanında sansürsüzlüğün örnekleri var mıdır? Elbette Bunun en açıkşekik örneklerinden biri J. L. Anderson'un üç radyoaktif izotopun beta çözünümünün yalnız yolla değişebildiğini gösteren yazısının geri çevrilmesidir. Bu yazı bugün uzun erimli kuramsal öneminin kuşku duyulmadan kabul edilmişle gelecekte klasikleşebilecektir. Yazı American Physical Society tarafından geri çevrilmiş ve sonradan American Chemical Society'nin bir dergisinde basılmıştır.

Benim beş yazım APS yayıncılarınca geri çevrilmiş üçü sonradan Italian Physics Society dergilerinde yayınlanırken, ötekiler Amerikan yayınlarında yer almıştır.

Sanırım Amerikan fiziğinin kapalı, sınırlı durumunun en açık sergilenişlerinden biri Amerikan Fizik Öğretmenleri Kurumu'nun resmî organı yayıncılarının görüşlerinde verilmiştir:

"Özgün araştırmaların yeni sonuçlarını duyuran yazılar araştırma dergilerinin birinde yayımlanabilir.... Geçmiş anlaşmazlıkları çözen ya da bir şeyin çok yönlü görülmesini sağlayan özgün araştırmaları sunan yazılar özellikle kabul edilebilir. Araştırma literatüründe henüz yargılanmamış tartışmalı ya da yahtılmış yeni sonuçlar kabul edilemez. Genel olarak kabul edilen fiziğin temeli sayılabilecek (özel görelilik, kuvantum mekaniği ve termodinamik gibi) fiziksel kuramların esaslarını sarsma anlamına gelecek yazılar da bu son kategoride düşünülür. Bu kuramlar yeterince tamamlanmışsa da bunların ciddi bir eleştirisi ancak uygun uzman dinleyicilere sunulabilir."

American Journal of Physics
C. 43, s. 1, 1975

Yukarıdaki alıntıda ANLAMINA GELECEK VE GENEL OLARAK KABUL EDİLEN FİZİĞİN TEMELİ sözcüklerini altı ABD fizik topluluğunun bu ve öteki "hatırı sayılır" dergilerinin politikaları ve geçerli sınırlayıcı uygulamaların anahtar olduklarından gizlenmiştir. Görelilik, Kuvantum Mekaniği ve Termodinamiğin çok sayıda kabuledilmez metnin geldiği alanlar olarak belirlenmesi için, gözlenebilir olayların şimdilerde kabul edilen açıklama yöntemlerine temel olan kavramları geliştirme yöntemlerinden hoşnutsuz olan çok sayıda fizikçinin varlığı vurgulanmalıdır.

Fakat bu kavramların ya da bunlardan çıkarılan sonuçların eleştirilmesi hoşgörülmecektir. Bu başyayımcı tarafından 1973'te belirtilen tüm APS dergilerinin politikası doğrulanacaktır.

Gözden geçiriciler, destekleme kurumları, yazı inceleyciler ve araştırma önerisi inceleycilerinin yaratıcılığı boğmalarına yarayan yöntemler R. J. Seltzer'in yukarıdaki yazısında iyi özetlenmiştir. Ve bu uygulamalar Velikovsky'nin bin yıl önceki olayları açık görüşle değerlendiren yorumunu geciktirirken pek zararlı olamamıştır. Kanserin nedenleri ve tedavisine yeni yaklaşım, Szent-Gyorgy'nin durumunda olduğu gibi gecikince gelecekteki kanser kurbanlarına yeni bilgilerin çok geç ulaşması dışında büyük bir yıkım getirmemiştir.

Fakat nükleer süreçlerin yeni bilgi ve kavranışlarının gelişmesindeki gecikme hangi felsefe okulu, hangi ahlâk kuramıyla açıklanabilir? Seçenekli varsayımların sınanmasını etkin bir şekilde önlemede; yalnızca "genel olarak kabul edilmiş fiziğin temelleri"nin duyulabileceğinde, öğrencilerin denememiş kavramlarla kirlenmemesi gerektiğinde ayak direyerek şimdiki yaribilgimizi geliştirmeyi nasıl başarabiliriz?

Kuramcılar ve çoğu nükleer fizikçiler yalnızca kağıt ya da bilgisayar kartlarında birer işaret olmaktan öteye gitmeyen matematik hesaplamaları gerçek olaylar olarak görürler. Bunlar manastırdaki keşişlerin gelecek yıla uzaklıklarından

daha uzaktırlar gerçekten. Onlar hesaplamış olduğuna göre insanlığın geri kalanı da MIRVA roketlerinin konfeti gibi H-Bombası attığı bir dünyada, fizyon reaktörleri tavşanlar gibi çoğalırken yaşamalıdır.

Siz, gelecekte nükleer kazaların olasılığı olarak haber veren hesaplayıcılar hiç bir nükleer patlamanın hemen yakınında gördünüz mü? Ben bulundum, iki kez. Hiç aşırı nükleer ışınım altında kaldınız mı? Ben birçok kere kaldım. Bu yüzden çocuklarım ve onların çocukları için bir tehlike taşıyan aldatici usavurmalar gördüğüm hesaplamalarınıza meydan okuma hakkını kazanmış görünüyorum.

Okuyucu söylediklerimize dikkat etmişse bilim toplumunun çeşitli kesimlerinden bir alay sağnağıyla karşılaşacağımızı, çünkü bu yolun öğrenilmiş kavramlar statükosunu zarar görmeden korumak durumunda olanların silâhı olmaya başlamış olduğunu anlamıştır.

Fakat yazar geminin bordasından çok suların geçtiğini görmüş, çok fırtına atlatmıştır. Ama hiç demirlememiştir. Bu meydan okumadır, baylar.